

Budapest, 1934. december 19.

Mélyen tisztelt kedves Barátom!

Egy másik csomagolásban egyidejűleg elküldtem Részedre azokat a színes és egyszínű nyomatainkat, amelyeket gyönyörű képeidről a Te szíves engedélyeddel készíthettünk. Fogadd éretted hálás köszönetünket ismételten. Bár tudnók őket még szebben reprodukálni. Tekihte azonban azt, hogy - legalább is magyarországi szerény viszonyainkhoz mérten - igen nagy példányszámban tesszük őket közzé, egy olosó politikai lap tartalmaként, mint ilyenek elég figyelemreméltók. Mi mindenesetre örömmel állapítjuk meg, hogy a mi közönségünk nagyon szereti ezeket a nyomatainkat, különösképen, ha a Te műveidet mutatják be.

De nem akarok Neked szépeket mondani, mert ugy sem lehet méltóképen megemlékezni a Te óriási sikereidről, amelyek egyként büszkeségei az angol és a magyar nemzetnek. Figyeljük őket, megemlékezünk róluk és szívünkbe zárjuk őket, mint a mi sikereinket. Ebben a hangulatban, fogadd kérlek karácsonyi és ujévi jókívánságainkat, amelyeket tolmácsolj - a magam és a feleségem részéről - Feleséged öméltóságánál is. Nagyon számontartjuk, hogy a közeljövőben lesz Hozzátok szerencsénk.

Most kísértem ki egyébként a pályaudvarra Lady Snowdent, aki három napot itt töltött és nagyon kedvesen viselkedett.

Bárczy Pistával ketten tettük fel a vonatra s együtt jöttünk
haza. Utközben másról sem beszéltünk, mint Rólatok.

Szives üdvözlettel maradok

régi ragaszkodó hived

Lilósz Lehel

U.i.Kérlek, bármilyen sajtó,vagy művészeti dologban jövőben is
csak rendelkez velem. A legbóldogabb vagyok, ha szolgálatodra
lehetek.